

L'entrevista

SLOBODAN (BOBAN) MINIC

Va néixer el 20 d'agost de 1950 a Sarajevo. Fill d'una família mixta de classe mitjana formada per Mileta, coronel montenegrí a les ordres del general Tito i que participà en l'alliberament de Sarajevo i Zagreb a les acaballes de la II Guerra Mundial, i Ediba, mestra d'origen bòsnio-musulmà. És el segon de tres germans: Mahira i Jadranka.

Llicenciat en dret per la Universitat de Sarajevo, exercí de periodista i fou el director del programa de cultura de Ràdio Sarajevo durant anys (tenia una vuitantena de professionals a les seves ordres), convertint-se en un dels locutors més famosos i reconeguts del seu país. Va guanyar diversos premis, com el del festival de Ràdio de Iugoslàvia de l'any 1977.

L'any 1988 en Boban es va casar amb la Dina, també periodista d'origen bosnio-musulmà, passant a formar, per tant, una família mixta. D'aquesta unió nasqueren dos fills: en Goran i en Boran (Botxi).

Durant la guerra dels Balcans, en Boban va ser mobilitzat per anar al front, però es va poder escapar. Des del seu lloc de treball, la ràdio, va continuar, com va poder, lluitant contra la intolerància per tal de donar un bri d'esperança i normalitat a la gent amb les armes que més bé coneixia: la paraula i la música.

La Dina i els dos nens (en Goran tenia quatre anys i en Botxi un i mig), després de passar uns mesos a Eslovènia, varen arribar a Catalunya fugint de la barbàrie que assetjava el seu país amb l'ajut de Catalunya Ràdio i Fotògrafs per la Pau, primer a Girona i després a l'Escala, on foren acollits per l'associació Gent per la Gent l'abril de 1994. En Boban els va venir a visitar l'estiu del mateix any, però va retornar al seu país tot i el risc que corria en ser considerat una persona incòmoda pel seu programa de ràdio i pel seu compromís amb la causa bosniana. Va ser una decisió difícil, però presa a consciència per diverses raons: la primera la seva mare, Ediba, era a Sarajevo (al cap

Boban Minic al menjador de casa seva, a l'Escala. Foto: Rafel Bruguera.

Conferència de Boban Minic a la sala d'actes de l'Ajuntament de l'Escala.

d'uns mesos també arribaria a Catalunya); la segona, havia empenyorat la seva paraula amb els que l'havien ajudat a sortir, i la darrera per les seves profundes conviccions morals i ètiques, no volia passar per traïdor malgrat que els serbis ja li consideraven i havien posat preu al seu cap.

El 1995 va tornar a Catalunya per quedar-se definitivament entre nosaltres. A partir d'aquest moment va començar a explicar el conflicte bèl·lic del seu país arreu de Catalunya a través de xerrades, conferències, entrevistes i articles periodístics (foto). És autor de dos llibres sobre el tema: Bienvenido a Sarajevo, hermano (2012) i La vida y la muerte de Yugoslavia (2017). També és el protagonista del documental Good Night Sarajevo, basat en llibre Bienvenido a Sarajevo, hermano, i emès dos cops per les cadenes de televisió TV3 i Al Jazeera Balkans i visionat en diferent continents.

Va participar en la Sessió del Tribunal Permanent dels Pobles per als crims de l'antiga Iugoslàvia i l'any 2005 va ser guardonat amb el premi LiberPress.